

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9C/152/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813203347
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813203347.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: Banco Banif Mais, S.A., pobočka zahraničnej banky, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 35 945 745 zast. alianciaadvokátov ak, s.r.o., Vlčkova 8/A, Bratislava, IČO: 36 679 771, proti žalovanému: Q. V., K.. X.X.XXXX, O. G. S. Č.. XXX/XX, XXX XX W. V., o zaplatenie sumy 2 945,39 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2 758,46 eur spolu s nezaplateným úrokom odo dňa uzavretia zmluvy do 24.5.2012 vo výške 464,64 eur, nezaplateným úrokom z omeškania do 24.5.2012 vo výške 77,50 eur, úrokom vo výške 12,77 % ročne z čiastky 2 758,46 eur od 25.5.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z čiastky 3 223,10 eur od 25.5.2012 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3 325,36 eur spolu s nezaplateným úrokom odo dňa uzavretia zmluvy do 24.5.2012 vo výške 789,29 eur, nezaplateným úrokom z omeškania do 24.5.2012 vo výške 2 178,37 eur, úrokom vo výške 20,62 % ročne z čiastky 3 325,36 eur odo dňa 25.5.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z čiastky 4 114,65 eur odo dňa 25.5.2012 do zaplatenia, poplatkov vo výške 482,16 eur, ako aj náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 9.11.2010 bola v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere - individuálne podmienky č. 12931 (ďalej len „zmluva“), neoddeliteľnou súčasťou ktorej boli všeobecné úverové podmienky zo dňa 9.11.2010. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3 426,38 eur za účelom umožnenia kúpy motorového vozidla bližšie špecifikovaného v zmluve. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá na 93,96 eur, počet splátok na 60 a splatnosť prvej splátky na deň 20.12.2010 a splatnosť ostatných vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Žalovaný sa v zmluve zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť s dohodnutým príslušenstvom za podmienok stanovených v zmluve. Žalovaný zaplatil žalobcovi 3 splátok, pričom posledná zaplatená splátka bola splatná dňa 20.2.2011, od tej doby úver nesplácal a to aj napriek skutočnosti, že listom zo dňa 19.7.2011 žalovaného vyzval na plnenie svojich zmluvných povinností s upozornením, že ak nastane omeškanie jednej splátky viac ako tri mesiace, vyhlási splatný celý úver s jeho príslušenstvom a všetkými platbami. Listom odoslaným dňa 16.5.2012 informoval žalovaného, že nakoľko je v omeškaní s platbou jednej splátky úveru viac ako tri mesiace, v súlade s bodom 20 všeobecných úverových podmienok vyhlasuje celý poskytnutý úver za splatný spolu s príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú k

24.5.2012 a zároveň ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy, no táto do podania žaloby nebola uhradená. Následne citoval ust. bodu 10 všeobecných úverových podmienok o dojednaní ročnej úrokovej sadzby z omeškania, ktorá je o 8% vyššia ako základná úroková sadzba ECB, pričom základná úroková sadzba ECB od 13.5.2009 je vo výške 1 %, t.j. úrok z omeškania predstavuje 9 % p.a. S poukazom na citované ustanovenia si uplatňuje aj úrok z meškania tak aj vyčíslený v petite. V zmysle ustanovenia bodu 18 všeobecných úverových podmienok si uplatňuje od žalovaného aj zaplatenie poplatkov, prípadne zmluvnej pokuty, v súvislosti s vedením a vymáhaním poskytnutého úveru vo výške 482,16 eur. Pôvodné konanie bolo vedené pod sp. zn. 9C/153/2012.

Podaním zo dňa 7.11.2012 doručeným súdu dňa 9.11.2012 žalobca súdu oznámil, že žalobca berie návrh na začatie konania čiastočne späť a to v časti istiny vo výške 379,97 eur, v časti nezaplateného úroku vyčísleného do 24.5.2012 vo výške 39,87 eur, v časti nezaplateného úroku z omeškania vyčísleného do 24.5.2012 vo výške 1 800,87 eur, v časti nároku na úrok vo výške 20,62 % ročne zo sumy 3 325,36 eur a to v sume 379,97 eur a nároku na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4 114,656 eur a to v sume 419,84 eur a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Uznesením č.k. 9C/153/2012-48 zo dňa 15.12.2012 v spojení s opravným uznesením č.k. 9C/153/2012-56 zo dňa 14.1.2013 súd konanie o povinnosti žalovaného zaplatiť istinu vo výške 379,97 eur, nezaplatený úrok odo dňa uzavretia zmluvy do 24.5.2012 vo výške 39,87 eur, nezaplatený úrok z omeškania do 24.5.2012 vo výške 1 800,87 eur, úrok vo výške 20,62 % ročne z čiastky 379,97 eur odo dňa 25.5.2012 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z čiastky 419,84 eur odo dňa 25.5.2012 zastavil a žalobu vo zvyšnej časti vylúčil na samostatné konanie a rozhodnutie, v ktorom bude rozhodnuté aj o trovách tohto konania. Konanie vo vylúčenej veci je vedené pod sp. zn. 9C/152/2013.

Takto predmetom konania v zmysle vyjadrenia žalobcu po čiastočnom späťvzati a oprave návrhu na začatie konania zostalo zaplatenie istiny vo výške 2 945,39 eur, nezaplateného úroku odo dňa uzavretia zmluvy do 24.5.2012 vo výške 749,42 eur, nezaplateného úroku z omeškania do 24.5.2012 vo výške 377,50 eur, úroku vo výške 20,62 % ročne z čiastky 2 945,39 eur odo dňa 25.5.2012 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z čiastky 3 694,81 eur odo dňa 25.5.2012 do zaplatenia, poplatku vo výške 482,16 eur, súdneho poplatku vo výške 199,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 475,60 eur.

Žalovaný s podanou žalobou súhlasil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to zmluvou o úvere, finančným plánom, upozornením zo dňa 19.7.2011, vyhlásením splatnosti a výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16.5.2012, zmluvou o zabezpečovanom prevode vlastníckeho práva, faktúrou č. 2012033, výpisom z účtu zo dňa 15.5.2012, kúpno - predajnou zmluvou zo dňa 17.4.2012, rámcovou mandátnou zmluvou zo dňa 2.2.2009 a cenníkom služieb mandátára, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 7.11.2012, výsluchom žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 9.11.2010 úverovú zmluvu č. 12931, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v sume 3 426,38 eur, ktorý bol povinný splácať v mesačných splátkach po 93,96 eur a to v 60 mesačných splátkach. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 20,62 % a deň splatnosti prvej splátky bol 20.12.2010. Žalovaný ako dlžník podpisom potvrdil, že súhlasí s Individuálnymi podmienkami, že súhlasí so Všeobecnými podmienkami vytlačenými a neoddeliteľne pripojenými k Individuálnym podmienkam, potvrdil, že si ich prečítal a porozumel tak Individuálnym podmienkam ako aj Všeobecným podmienkam a zaviazal sa dodržiavať všetky ich ustanovenia. Zo zmluvy o úvere súd ďalej zistil, že veriteľ poskytol spotrebiteľský úver dlžníkovi výlučne za účelom umožniť dlžníkovi kúpiť motorové vozidlo určené v zmluve a to CHRYSLER, ev. č. I.-XXXBY a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky veriteľovi vrátiť spolu s dohodnutým príslušenstvom za podmienok uvedených v zmluve.

Podľa bodu 4. Všeobecných podmienok zmluvy o úvere (ďalej len „Všeobecné podmienky“), dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi úver určený v oddiele II Individuálnych podmienok, t.j. vrátiť istinu a zaplatiť

úroky týkajúce sa istiny v postupných mesačných splátkach určených v Individuálnych podmienkach, ak úverová zmluva neustanovuje inak.

Podľa bodu 7. Všeobecných podmienok, ročná úroková sadzba, ktorá sa vzťahuje na úver, je určená v Individuálnych podmienkach a úroky sa začínajú počítať odo dňa poskytnutia peňažných prostriedkov. Dlžník je povinný uhrádzať veriteľovi dohodnuté úroky až do úplného splatenia celej istiny.

Podľa bodu 10. Všeobecných podmienok, v prípade, ak akákoľvek suma, ktorú má zaplatiť Dlžník Veriteľovi za podmienok tejto Úverovej zmluvy, najmä mesačná splátka, prípadne aj celá istina po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, nie je zaplatená v lehote jej splatnosti, Dlžník sa zaväzuje zaplatiť z tejto sumy úrok z omeškania. Úrok z omeškania sa určuje za ročné obdobie, pričom výška úrokov z omeškania je o 8 % percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Úroky z omeškania sú splatné uplynutím lehoty splatnosti sumy, na ktorú sa vzťahujú.

Podľa bodu 19. Všeobecných podmienok, dlžník je povinný uhradiť všetky poplatky tu uvedené a to - zmena dňa splatnosti ostatných mesačných splátok, zmena konečnej splatnosti úveru, zmena vozidla, zmena dlžníka, zmena mena, priezviska alebo obchodného mena dlžníka, posunutie dátumu splatnosti budúcich mesačných splátok, zaslanie kópie úverovej zmluvy alebo záložnej zmluvy, oznámenie o celkovom dlhu, poplatok za trvalý príkaz, poplatok za inkaso, povolenie používania vozidla v zahraničí, povolenie používania vozidla treťou osobou, povolenie používania vozidla pre taxi službu, oznámenie o informáciách vedených o dlžníkovi v spoločnom bankovom registri, návšteva dlžníka pracovníkom veriteľa zo správy pohľadávok, poplatok za kalkuláciu predčasného ukončenia úverovej zmluvy, zaslanie mesačného výpisu, poplatok za potvrdenie pre poisťovňu, poplatok za nedoručenie tech. Preukazu po zmene registrácie, odobratie vozidla veriteľom, predaj vozidla veriteľom, manuálne zúčtovanie splátky. Tieto poplatky sa nepovažujú za súčasť mesačných splátok. Veriteľ vykonáva v tomto bode uvedené úkony na žiadosť dlžníka, ak nie je ustanovené inak. Poplatok sa platí za vykonanie jedného úkonu, ak nie je ustanovené inak. V prípade ak je Dlžník neuhradí veriteľovi akúkoľvek mesačnú splátku v lehote jej splatnosti, dlžník zaplatí veriteľovi za neuhradenie každej mesačnej splátky v lehote jej splatnosti zmluvnú pokutu vo výške 20,- eur. Táto zmluvná pokuta je splatná porušením povinností, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje.

Podľa bodu 20. Všeobecných podmienok, Dlžník a Veriteľ súhlasia, že v prípade omeškania dlžníka s platbou jednej splátky úveru viac ako tri mesiace, alebo ak je dlžník v omeškaní s platbou viac než dvoch splátok, takéto omeškanie predstavuje skutočnosť defaultu (neplnenia), (ii) oprávňuje Veriteľa aby vyhlásil Úver a celé jeho príslušenstvo spolu so všetkými platbami, ktoré sa vzťahujú k Úveru splatnými a to k ôsmemu dňu odo dňa odoslania oznámenia Dlžníkovi na poslednú Veriteľovi známu adresu (iii) zakladajú Dlžníkov záväzok splatiť ku dňu splatnosti celkovú sumu doteraz neuhradených splátok, úrokov, úrokov z omeškania, zmluvných pokút, celú sumu istiny, a všetkých iných požadovaných a oprávnených nárokov, nákladov a výdavkov Veriteľa. V prípade ak dlžník neuhradí celú sumu istiny ku dňu splatnosti určenom ako dôsledok vyhlásenia splatnosti úveru, jeho príslušenstva a platieb vzťahujúcich sa k úveru, veriteľ je oprávnený požadovať z celje neuhradenej splatnej istiny dohodnutý úrok až do úplného uhradenia celej sumy splatnej istiny a úroku do dňa vyhlásenia splatnosti, dohodnutý úrok z omeškania vo výške podľa článku 10 až do úplného uhradenia celej sumy splatnej istiny a tohto úroku.

Podľa bodu 25. Všeobecných podmienok, táto Úverová zmluva sa riadi podľa zákonov a predpisov Slovenskej republiky a uzatvára sa podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov. Dlžník týmto potvrdzuje, že bol oboznámený a získal všetky informácie, ktoré sú potrebné za účelom uzavretia Úverovej zmluvy podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách pre spotrebiteľov. V prípade rozporu medzi ustanoveniami Úverovej zmluvy a dispozitívnymi ustanoveniami všeobecne záväzných predpisov budú platiť ustanovenia Úverovej zmluvy.

Súčasne žalobca predložil súdu finančný plán, z ktorého boli zrejme ním uvádzané skutočnosti ohľadom splátok, výpočtu úroku z úveru a započítania platieb. V prospech žalobcu žalovaný realizoval úhrady celkovo vo výške 287,92 eur. Pričom iba suma 100,99 eur bola započítaná na istinu úveru.

Dňa 9.11.2010 zároveň žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva podľa ktorej, dočasný a bezplatný prevod vlastníckeho práva žalovaného k mot. vozidlu CHRYSLER, ev. č. I.-XXXBY na žalobcu.

Žalobca a spol. M.O. Plus s.r.o. uzavreli dňa 2.2.2009 rámcovú mandátnu zmluvu predmetom ktorej bol záväzok mandatára menom a na účet mandanta vykonávať za odmenu činnosť smerujúcu k vykonaniu zmien na príslušných Dopravných inšpektorátoch na základe konkrétnej požiadavky klienta. Podľa Prílohy č. 1 Rámcovej mandátnej zmluvy - Cenník služieb mandatára, cena za prihlásenie vodidla na DP bola 50,- eur, cena za zmenu zápisu v TP/ odhlásenie bola 34,- eur, cena za duplikát TP + osvedčenie TP na DI bola 34,- eur, cena za vybavenie splnomocnenia pre užívateľa bola 34,- eur, cena za zrušenie záložného práva u exekútora bola 34,- eur, cena za prevoz motorového vozidla do 100 km bola 66,50 eur, do 300 km bola 133,- eur, nad 300,- km bola 199,50 eur, cena za vybavenie STK s emisnou kontrolou bola 150,- eur, bez emisnej kontroly bola 130,- eur, administratívnej kontroly bola 50,- eur, cena za km bola 0,30 eur.

Faktúrou č. 2012033 zo dňa 14.5.2012 spol. M.O. Plus s .r.o. žalobcovi vyfakturovala prepis, odhlásenie, prihlásenie motorového vozidla do evidencie Dop. Inšpektorátu, vybavenie duplikátov veľkých TP a OEV + schválenia vozidla na OÚ, č. zmluvy 12931 celkovo sumu 482,16 eur s DPH. Táto suma pozostávala z poplatku za splnomocnenie od pôvodného vlastníka v sume 34,- eur, poplatku za odhlásenie na nového vlastníka v sume 34,- eur, ceny za počet najazdených km na trase Bratislava - Trebišov (2 x 448 km) v sume 268,80 eur pri cene 0,30 eur za 1 km a zaplatených kolkov v sume 78,- eur.

Podľa výpisu z účtu zo dňa 15.5.2012 žalobcu, v uvedený deň realizoval úhradu v prospech spol. M. O. Plus vo výške 482,33 eur.

Upozornením zo dňa 19.7.2011 žalobca žalovaného upozornil, že vzhľadom na skutočnosť, že nespláca svoje splatné záväzky zo zmluvy o úvere, v prípade, že bude v omeškaní s platbou jednej splátky o viac ako tri mesiace, v súlade s bodom 19. všeobecných podmienok vyhlási splatným celý poskytnutý úver spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú a bude vymáhať pohľadávku súdnou cestou.

Listom zo dňa 16.5.2012 adresovaným žalovanému označeným ako vyhlásenie splatnosti a výzva na úhradu dlžnej sumy žalobca tomuto oznámil, že v súlade s bodom 19 všeobecných podmienok zmluvy o úvere vyhlasuje splatným celý poskytnutý úver s jeho príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú k 24.5.2012 a vyzval ho týmto k okamžitej úhrade jeho pohľadávok.

Podľa Kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 17.4.2012 žalobca odpredal motorové vozidlo CHRYSLER, ev. č. I.-XXXBY Q. Z. za kúpnu cenu 380,- eur. Táto zmluva nie je zo strany kupujúceho podpísaná.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 7.11.2012 k jednotlivým nárokom uplatňovaným v žalobe uviedol nasledovne:

- istina vo výške 2 945,39 eur - pozostáva z rozdielu medzi výškou poskytnutého úveru žalovanému (3 426,38 eur) a súčtom na istinu pripadajúcich súm z jednotlivých žalovaným zaplatených splátok úveru, pričom žalovaný uhradil 3 splátky úveru a na poníženie istiny bola použitá suma 100,99 eur a suma 380,- eur (cena z odpredaja vozidla v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 17.4.2012,

- nezaplatený úrok odo dňa uzavretia zmluvy do 24.5.2012 vo výške 749,42 eur

(úrok ako odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov) za jednotlivé nezaplatené splátky úveru odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti až do dňa vyhlásenia splatnosti celého úveru (24.5.2012). Úrok sa počíta z istiny, ktorá sa vždy poníži o každú jednotlivú predchádzajúcu splátku úveru, suma 749,42 eur predstavuje úrok vo výške 20,62 % pripadajúci k 15 splátkam úveru, t.j. k 4. - 18. splátke úveru,

- úrok z omeškania do 24.5.2012 si uplatňuje vo výške 9% ročne z 4. a z 13. až 18. neuhradenej splátky, vo výške 9,25 % ročne z 5. až 7. neuhradenej splátky úveru, vo výške 9,50 % ročne z 8. až 11. neuhradenej splátky úveru do dňa vyhlásenia splatnosti úveru a to spolu v sume 377,50 eur, pričom v zmysle článku 19. Všeobecných podmienok si pri každej jednej omeškanej splátke uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu vo výške 20,- eur. Suma 377,50 eur preto pozostáva z nároku na zmluvnú pokutu vo výške 300,- eur (15 x 20,- eur) a nároku na vyčíslený úrok z omeškania do dňa 24.5.2012 vo výške 77,50 eur,

- úrok vo výške 20,62 % ročne z čiastky 2 945,39 eur odo dňa 25.5.2012 do zaplataenia predstavuje odplatu za poskytnutý úver v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, ktorý si uplatňuje zo zvyšnej, nezaplatenej časti úveru odo dňa nasledujúceho po dni, kedy sa úver s príslušenstvom stal splatným,

- úrok z omeškania vo výške 9% ročne z čiastky 3 694,81 eur odo dňa 25.5.2012 do zaplataenia - poukázal na ust. bodu 20 všeobecných podmienok s tým, že žalovaného informoval listom odoslaným dňa 16.5.2012, že nakoľko je v omeškaní s platbou jednej splátky úveru viac ako tri mesiace, vyhlasuje celý poskytnutý úver spolu s príslušenstvom a všetkými platbami splatnými k 24.5.2012, no žalovaný napriek tomu poskytnutý úver nezaplatil a dostal sa do omeškania s plnením peňažného záväzku. Ďalej žalobca poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 4Obo 143/1998, v zmysle ktorého úroky sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka, preto dôsledkom omeškania s ich platením je zo zákona vyplývajúca povinnosť platiť úroky z omeškania, úroky v tomto prípade nie sú sankciou za porušenie povinnosti, ale stávajú súčasťou peňažného záväzku dlžníka, preto aj omeškanie s ich platením zákon sankcionuje povinnosťou platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania. Úrok z omeškania si uplatňuje odo dňa 25.5.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti celého úveru a suma 3 694,81 eur pozostáva zo súčtu neuhradenej časti úveru vo výške 2 945,39 eur a neuhradeného zmluvného úroku vo výške 749,42 eur,

- poplatky vo výške 482,16 eur si uplatňuje ako nárok za prepis, odhlásenie a prihlásenie predmetného motorového vozidla do evidencie DI na nového vlastníka. Túto činnosť pre neho vykonáva spol. M.O. Plus s.r.o., Bratislava, na základe rámcovej mandátnej zmluvy zo dňa 2.2.2009 a cenníka, ktorý tvorí prílohu tejto zmluvy.

Ďalej žalobca uviedol, že predmet zálohu - motorové vozidlo, ktoré bolo zakúpené z prostriedkov poskytnutých žalovanému, bolo kúpnu zmluvou zo dňa 17.4.2012 predané tretej osobe. Výťažok z predaja - kúpna cena za motorové vozidlo vo výške 380,- eur je započítaná až do vyčerpania s pohľadávkami žalobcu, ktoré vznikli odo dňa splatnosti poslednej žalovaným zaplatenej splátky úveru do úplného zaplataenia úveru.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že časť pohľadávky žalobcovi zaplatil, ale nemá o tom doklady, preto nárok žalobcu tak ako bol uplatnený úznáva.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah

zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovvej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, v zmysle ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3 426,38 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach po 93,96 eur, pričom v jednotlivých splátkach bol zahrnutý aj úrok z úveru pri jeho dojednanej výške 20,62 % ročne a tieto splátky boli splatné k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 20.12.2010. Konečná výška úveru tak predstavovala sumu 5 637,60 eur. Žalovaný úver riadne a včas nesplácal, pričom žalobcovi uhradil iba 3 splátky a so splácaním úveru sa dostal omeškania už so 4. splátkou splatnou dňa 20.3.2011. Nakoľko žalobca povinnosť riadne splácať úver neplnil, žalobca ku dňu 24.5.2012 zosplatal celý úver a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy tak ako bolo uvedená vo výzve na plnenie.

Podľa bodu 25. Všeobecných podmienok sa predmetný právny vzťah založený medzi účastníkmi konania predmetnou úverovou zmluvou sa mal riadiť ust. § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov. Súd má však za to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa (zákona NR SR č. 250/2007 Z. z.), ktorý v § 3 ods. 3 ustanovuje, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V ďalšom súd posudzoval jednotlivé nároky žalobcu, tak ako ich špecifikoval v žalobe a následne po čiastočnom späťvzati vo svojom písomnom vyjadrení.

Prvým uplatneným nárokom bol nárok na zaplatenie istiny vo výške 2 945,39 eur. Je nepochybné, že žalobcom bol žalovanému poskytnutý úver v sume 3 426,38 eur, pričom žalovaný uhradil z predpísaných splátok iba 3 splátky, t.j. celkovo sumu 287,92 eur, pričom z tejto úhrady bola na istinu úveru započítaná iba suma 100,99 eur. Pokiaľ sa jedná o zvyšnú časť zaplatenej sumy vo výške 186,93 eur, zo strany žalobcu súdu nebolo preukázané na akú časť jeho nároku bola táto suma započítaná. Vzhľadom na uvedené súd aj túto zaplatenú sumu započítal na istinu úveru. Ďalej mal súd za preukázané, že z následného predaja motorového vozidla zakúpeného za finančné prostriedky získané žalobcom podľa úverovej zmluvy, bol výťažok 380,- eur a uvedená suma bola zo strany žalobcu započítaná na istinu úveru. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, po započítaní sumy 287,92 eur a 380,- eur na istinu úveru vo výške 3 426,92 eur, je žalovaný povinný žalobcovi zaplatiť ešte sumu 2 758,46 eur. Súd preto, pokiaľ sa jedná o istinu úveru, zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 758,46 eur a čo do zvyšku nárok na zaplatenie istiny zamietol.

Ďalším nárokom uplatňovaným žalobcom bol nárok na zaplatenie sumy 749,42 eur predstavujúcej úrok z úveru odo dňa uzavretia zmluvy do 24.5.2012 a s tým súvisiaci nárok na zaplatenie úroku z úveru vo výške 20,62 % ročne z čiastky 2 945,39 eur od 25.5.2012 do zaplatenia. Úver bol žalobcom žalovanému poskytnutý pri 20,62% ročnej úrokovej sadzbe.

Vzhľadom na skutočnosť, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý bol dohodnutý vo výške 20,62 % ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v novembri 2010 činil úrok 12,77 % p.a. Z uvedeného je zrejmé, že ročný dohodnutý úrok medzi účastníkmi 20,62 % ročne bol vyšší ako priemerný úrok pri spotrebiteľských úveroch v danom období.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov nad 12,77 % ročne za absolútne neplatnú. Ako primerané súd určil úroky vo výške 12,77 % ročne, čo z výšky dohodnutého úroku 20,62 % predstavuje 62 %. Súd preto z titulu vyčísleného úroku z úveru do dňa 24.5.2012 zaviazal žalovaného na jeho zaplatenie čo do sumy 464,64 eur a vo zvyšku tohto nároku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Pokiaľ sa jedná o nárok žalobcu na zaplatenie úroku z úveru za obdobie po zosplatnený úveru, t.j. odo dňa 25.5.2012, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd zaviazal žalovaného na jeho zaplatenie iba vo výške 12,77 % ročne a to iba zo sumy priznanej istiny úveru vo výške 2 758,46 eur a čo do zvyšku žalobu v tejto časti zamietol.

V časti nároku na zaplatenie úroku z omeškania do 24.5.2012 v sume 377,55 eur vzhľadom na vyjadrenie žalobcu, je započítaný aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v celkovej sume 300,- eur, ktorú si uplatnil v zmysle článku 19. Všeobecných podmienok a to 15 - krát po 20,- eur z dôvodu porušenia povinností žalovaného pravidelne platiť dohodnuté mesačné splátky úveru. To znamená, že žalobca si tento nárok uplatnil pri splátkach splatných odo dňa 21.3.2011 (4. splátka) do dňa 21.5.2012 (18. splátka), teda do vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru. Vzhľadom na výšku takto dojednanej zmluvnej pokuty, ktorá pri výške splátky 93,96 eur predstavuje cca jej 21 %, súd takto dojednanú zmluvnú podmienku

považoval za neprimeranú, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov konania na úkor žalovaného ako spotrebiteľa a preto aj zmluvné dojednanie, ktoré je v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, t.j. priečiace sa dobrým mravom a preto žalovaného zaviazal iba na zaplatenie sumy 77,55 eur, predstavujúcej vyčíslený úrok z omeškania do dňa zosplatnenia, ktorý žalobca vyčísliť v zákonnej výške (výška zákonného ročného úroku z omeškania do 13.4.2011 bola 9 %, v období od 13.4.2011 do 13.7.2011 bola 9,50 % , v období od 13.7.2011 do 9.11.2011 bola 9,50 %, v období od 9.11.2011 do 14.12.2011 bola 9,25 % a od 14.12.2011 do 11.7.2012 bola 9 %) a čo do zvyšku v tejto časti nárok žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Žalobca si ďalej žiadal priznať aj úrok z omeškania z čiastky 3 694,81 eur (istina 2 945,39 eur + úrok z úveru 749,42 eur) odo dňa 25.5.2012 do zaplatenia, no súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, t.j. na to, že žalobcovi priznal nárok na zaplatenie istiny iba vo výške 2 758,46 eur a úroku z úveru vo výške 464,64 eur, zaviazal žalovaného na úhradu úroku z omeškania vo výške 9 % ročne odo dňa 25.5.2012 do zaplatenia iba zo sumy 3 223,10 eur a vo zvyšnej časti žalobu v tejto časti zamietol.

Pokiaľ sa jedná o posledný uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie sumy 482,16 eur z titulu poplatkov v súvislosti s prepisom, odhlásením a prihlásením motorového vozidla, ktoré bolo predmetom kúpy za finančné prostriedky poskytnuté žalovanému na základe úverovej zmluvy, súd dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je dôvodný. V zmysle článku 19. Všeobecných podmienok sa žalovaný v prípade udalostí tam uvedených, zaviazal zaplatiť jednotlivé poplatky pri dohodnutých cenách. V rámci takto dojednaných zmluvných podmienok sa však žalobca nezaviazal na zaplatenie žiadnych poplatkov v súvislosti s prepisom, odhlásením a prihlásením motorového vozidla, teda takéto poplatky neboli so žalobcom individuálne dojednané. Ako sám žalobca uviedol, činnosti ako je prepis, odhlásenie a prihlásenie motorového vozidla na základe jeho požiadavky a v zmysle rámcovej mandátnej zmluvy zo dňa 2.2.2009, pre neho realizovala spol. M.O. Plus s.r.o., ktorej bol žalobca povinný v zmysle predmetnej zmluvy zaplatiť za sprostredkovanie ním požadovaných činností odplatu pri cenách uvedených v prílohe k tejto zmluve, pričom v tomto prípade sa jedná o samostatný záväzkovo-právny vzťah medzi žalobcom a spol. M.O. Plus s.r.o., na základe ktorého vznikol nárok tejto spoločnosti na zaplatenie odplaty iba zo strany žalobcu. Na základe tejto zmluvy nevznikla vo vzťahu k žalovanému žiadna povinnosť pohľadávku spol. M.O. Plus s.r.o. voči žalobcovi zaplatiť, resp. refundovať.

Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie a v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami preto žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny vo výške 2 758,46 eur spolu s nezaplateným úrokom odo dňa uzavretia zmluvy do 24.5.2012 vo výške 464,64 eur, nezaplateným úrokom z omeškania do 24.5.2012 vo výške 77,50 eur, úrokom vo výške 12,77 % ročne z čiastky 2 758,46 eur od 25.5.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z čiastky 3 223,10 eur od 25.5.2012 do zaplatenia, ktoré sumy predstavujú jednotlivé nároky žalobcu ako sa nimi súd zaoberal vyššie a čo do zvyšku žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 6 775,18 eur (3 325,36 eur - istina, 789,29 eur - vyčíslený úrok z úveru, 2 178,37 eur - vyčíslený úrok z omeškania, 482,16 eur - poplatky).

Na základe čiastočného späťvzatia žalobného návrhu zo strany žalobcu a to bez uvedenia dôvodu, súd konanie v časti o zaplatenie sumy 2 220,71 eur (379,97 eur - istina, 39,87 eur - vyčíslený úrok z úveru, 1 800,87 eur vyčíslený úrok z omeškania) zastavila to ešte v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 9C/153/2012. Z procesného hľadiska v tejto časti uplatneného nároku žalobca zavinil zatavenie konania. V konaní vedenom pod sp. zn. 9C/152/2013 sú žalobu čo do uplatneného nároku vo výške 1 253,87 eur (186,93 eur - istina, 284,78 eur - vyčíslený úrok z úveru, 300,- eur - zmluvná pokuta, 782,16 eur - poplatky) zamietol.

Súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie sumy 3 300,60 eur (2 758,46 eur - istina, 464,64 eur - vyčíslený úrok z úveru, 77,50 eur - vyčíslený úrok z omeškania).

Žalobca bol v konaní teda neúspešný čo do sumy 3 474,58 eur a úspešný čo do sumy 3 300,60 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a príslušné zákonné ustanovenia, žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 51 %. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca, čo predstavuje 49 %. Nakoľko úspech žalobcu a žalovaného je pomerne rovnaký, súd preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania nemá.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.